

Pastiersky list na Veľkonočnú nedeľu

Milovaní bratia a sestry,

prihovám sa vám slovami, ktoré vyjadrujú najkrajšie veľkonočné pranie: „Vstal som z mŕtvych a som stále s tebou!“ Všetci si dnes, tak ako každý rok, navzájom želáme radostné sviatky. Aby boli ozaj radostné, na to nám nestačí len pozdrav, či „sms“ správa. Radosť sama z nich nepríde, aj keď sú nám zvlášť milé prania od všetkých, ktorí na nás myslia a sú blízki nášmu srdcu.

Na začiatku pôstu som vás pozýval k hľadaniu cesty obnovy života a vzťahov v našich rodinách, farnostiach, spoločenstvách, v celej našej diecéze. Som vám vďačný, lebo mnohí ste sa už zapojili aj do prvého kroku, do spoločnej reflexie a aj takto ste vyjadrili túžbu hľadať túto cestu obnovy a kráčať po nej.

Nastúpiť na cestu obnovy počas pôstu znamenalo dať šancu modlitbe osobnej i rodinnej, aby Boh mohol konať v našich životoch. Obnovou sa otvára priestor na múdre prebudovanie toho, čo nefungovalo i na prehíbenie radosti z dávania, ktorá drieme v každom z nás. Cesta obnovy je tiež šanca k zapojeniu sa do služieb v spoločenstvách a k budovaniu hlbších vzťahov, ktoré sú vždy zdrojom skutočnej radosti.

Ďakujem vám za vašu túžbu a ochotu kráčať po tejto ceste viery! Takto lepšie chápeme, že radosť sa rodí v našom srdci a je Božím darom pre nás. Čím viac vstupuje do nášho života evanjelium, tým hodnotnejšie žijeme, lebo „euangelion“ je skutočne radostné posolstvo. Radosť pri zvestovaní Zachariášovi a Alžbete, radosť pri narodení Jána Krstiteľa, zvestovanie veľkej radosti pri Ježišom narodení i dnešná radostná zvesť o jeho zmŕtvychvstaní.

Pri radostných okamihoch na svadbe v Káne, pri zázračnom nasýtení na púšti, pri uzdraveniach chorých, pri vzkriesení Lazára nešlo iba o dobré víno v Káne, ani o ľahko získaný chlieb, ani iba o uzdravenie tela, všade išlo o blízkosť Božiu. My potrebujeme Boha. Ak máme pocit Božej blízkosti, už necítíme hlad ani smäd tak, ako predtým. Človek bez Boha je schopný pobiť sa o skyvu chleba. Keď zažije Božiu blízkosť, je zrazu ochotný podeliť sa aj s tým posledným čo má, dokonca i so sebou samým, lebo Boh naplňa jeho vnútro. A práve pocit Božej blízkosti, dotyku Boha, robí človeka vnútorne radostným. Už nemá záujem len o seba, chce sa podeliť s druhými so všetkým, čo dostal. To je aj pravá veľkonočná radosť, vyjadrená pozdravom: „Kristus vstal z mŕtvych, radujme sa“.

Keď Mária Magdaléna pribehla k Petrovi a Jánovi s poplašnou správou: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili“ (Jn 20, 2), bežali aj oni ku hrobu – našli plachty a šatku, ale už nie Ježišovo telo. A predsa Ján píše, že videl a uveril. Čo videl? Len znaky a symboly – prázdny hrob, plachtu a šatku. A uveril. Láska vidí srdcom, je začiatkom viery, ktorá dáva život.

Zmŕtvychvstalý Ježiš povedal Tomášovi: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ (Jn 20, 29). Uveriť, znamená získavať krásu života; veriť, že je krásne žiť, pracovať, premýšľať, tvoriť, mať priateľov, dávať život, byť kňazom, rehoľnicou. Prečo? Pretože toto všetko má veľký zmysel, tento zmysel je

dobry, začína tu na zemi a vyústi do večnosti. Veriť je sviatok, veriť je odvaha byť šťastný.

My tiež vidíme len znaky, vonkajšie symboly, aby sme mohli veriť a aby sme sa mohli naplňať láskou a vedeli sa spoločne radovať. Všetci sme prijali Ježišovo pozvanie a prišli sme k nemu na svätú omšu. Tu sa spoločne stretávame, povzbudzujeme vo viere a s pokorou prijímame Ježišovo telo a krv ako duchovný pokrm na cestu života, viery a lásky. Je to veľký prejav viery v dnešnom svete.

Keď pobežíme k Ježišovi, vždy ho nájdeme. I keby nás občas niečo vystrašilo, alebo sklamalo. Ježiš vstal z mŕtvych, žije a stále je s nami. Bez tejto pravdy by bol náš život nezmyselne prázdny. My sa však radujeme, lebo Ježiš je tu medzi nami živý. Je blízky, a každému z nás posielal pozdrav, ktorý znie: „Vstal som z mŕtvych a som stále s tebou!“

Ako to môžeme prežívať nielen dnes, ale vo všetkých nasledujúcich dňoch? V tichu žasnúť nad prázdny hrobom a nad stretnutiami so Zmŕtvychvstalým. Svätá Terézia z Kalkaty svojim spolusestrám vysvetľovala: „Ovocím mlčanlivosti je modlitba, ovocím modlitby je viera, ovocím viery je láska, ovocím lásky je služba, ovocím služby je pokoj a radosť.“

Tu je cesta, na ktorej môžeme aj my všetkým prinášať živého Krista, jeho lásku a pokoj cez blízkosť a prejavy láskavej pozornosti.

Aj ja vám zo srdca a s láskou želim požehnané a radostné Aleluja a žehnám Vás i Vašich drahých v mene Otca + i Syna + i Ducha Svätého.

Váš biskup + Tomáš.